



Česká školní inspekce

Liberecký inspektorát

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Dětský domov se školou, Hamr na jezeře, Školní 89

Adresa: Školní 89, 471 28 Hamr na Jezeře

Identifikátor školy: 600 028 852

Termín konání inspekce: 15. – 17. říjen 2003

Čj.:	071 11785/03-5063
Signatura:	kh1zx208

PŘEDMĚT INSPEKČNÍ ČINNOSTI

Předmětem inspekční činnosti bylo zjištění a zhodnocení:

- ❖ personálních podmínek výchovné a vzdělávací práce zařízení
- ❖ materiálně-technických podmínek výchovně vzdělávací činnosti zařízení
- ❖ průběhu výchovně vzdělávací činnosti zařízení včetně sdružovaných součástí

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Dětský domov se školou zabezpečuje realizaci výkonu ústavní či ochranné výchovy, event. předběžného opatření. Do sítě škol, předškolních a školských zařízení byl zařazen rozhodnutím MŠMT ze dne 19. 2. 2003, čj. 30 045/2002-21 se stanovením sdružovaných součástí: speciální základní škola, zvláštní škola, školní jídelna. Celková stanovená kapacita je 64 lůžek. Zřizovatelské kompetence vykonává Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Karmelitská 7, 118 12 Praha 1. Zařízení je ve smyslu právní formy příspěvkovou organizací.

Výchovně vzdělávací práce je organizačně zabezpečena dobře - dvě třídy zvláštní školy, tři třídy speciální základní školy a sedm rodinných skupin s rozšířením o skupinu výrazněji pojaté individuální péče. Zařízení je koedukované, stav chlapců a dívek je proměnný, v době inspekce byl poměr 29 : 14 přítomných. U sedmi dětí je využito práva ředitele dovolit přechodné ubytování mimo zařízení v souvislosti s přípravou na povolání. Ve struktuře dětského kolektivu je výrazně zastoupena vícečetnost postižení.

Prostorově je zařízení umístěno v několika budovách, byla dokončena či probíhá rekonstrukce, perspektivní záměry stavebního charakteru mají praktickou podobu.

Územně příslušným diagnostickým pracovištěm je Dětský diagnostický ústav v Liberci.

HODNOCENÍ PERSONÁLNÍCH PODMÍNEK VZDĚLÁVACÍ A VÝCHOVNÉ ČINNOSTI VZHEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Ve škole působí devět pedagogů, z toho šest mužů. Jeden učitel má část úvazku jako učitel a část jako vychovatel. Jako jediný nemá ukončené středoškolské vzdělání. Z celkového počtu jsou dva plně kvalifikováni. Ředitel zařízení plní svou vyučovací povinnost jak ve výuce, tak i v přímém zapojení v rámci mimoškolní činnosti. Zástupce ředitele v menším rozsahu rovněž.

Ve škole pracuje předmětová komise. Sestavuje a sleduje obsah tematických plánů v jednotlivých předmětech a jejich soulad s vyučovacím programem školy.

Pedagogická rada se schází dle ročního plánu, z jednání pořizuje zápisy. Na škole působí výchovný poradce bez kvalifikace pro výchovné poradenství. Má vysokoškolské vzdělání, v současné době dokončuje studium speciální pedagogiky. Plán činnosti školy obsahuje příslušné vzdělávací programy a organizační členění vyučovacího procesu, odpovídající prostor je věnován vzdělávání pedagogů a systému přímé kontrolní činnosti.

Nekvalifikovaným pedagogům poskytují metodickou pomoc ředitel zařízení a učitel, pověřený zástupcem pro školu. Vyučující jeví zájem o získání odborné a pedagogické způsobilosti, což dokladuje studium pěti pedagogů, z nichž jeden dokončuje vysokoškolské studium, jeden s vysokoškolským vzděláním dokončuje studium speciální pedagogiky a dva speciální pedagogiku studují. Jeden učitel si doplňuje středoškolské vzdělání. Průběžné

vzdělávání bylo zaměřeno na práci s počítačem, arteterapii, keramiku, specifické poruchy učení a dítě s handicapem. Vzdelávání vychází ze zájmu jednotlivců. Vedení zařízení zjevně kvalifikační posílení podporuje, je zpracován „Plán personálního rozvoje“ až do roku 2006, obsahující harmonogramově stanovené etapy růstu odborné přípravy učitelů i vychovatelů – a to jak ve smyslu získání kvalifikace, tak i z pohledu dalšího průběžného vzdělávání ve formě kurzů, účasti na akcích vybraných vzdělávacích institucí (speciálně pedagogické minimum, výcvikové kurzy forem a technik skupinové práce, semináře FICE a Asociace náhradní výchovy) – týká se jak oblasti školní práce, tak i sféry mimoškolní - apod. Vedoucí pracovníci jsou motivováni k řízení růstu kvalifikace pracovníků svých úseků.

Kontrolní činnost a hospitační činnost je prováděna a zaznamenávána. Hodnocení směřuje ke zkvalitnění práce. Školní řád vymezuje povinnosti, méně jsou rozpracována práva dětí – ředitel aktualizoval některé pasáže vnitřního řádu operativně v průběhu inspekce.

Sebehodnocení bylo zaznamenáno v rozhovorech s jednotlivými vyučujícími, většina se pozitivně vyjádřila k potřebě dalšího vzdělávání. Výrazně se pak objevilo v přípravě žáků na olympiády, kde žáci opakovaně dosáhli vynikajících úspěchů.

Organizační struktura se vzájemnou zastupitelností pracovníků je přehledná. Za školu je pověřen zástupce, který nemá odpovídající kvalifikaci. Za výchovně-vzdělávací činnost škol jsou zodpovědní dva učitelé, jeden za speciální základní školu, druhý za zvláštní školu.

Z rozhovorů s učiteli vyplynulo zlepšení komunikace s vychovateli a tím i v přenosu informací mezi školou a dětským domovem (dále jen domov). Učitelé si předávají informace na pedagogických radách, případně okamžitě dle aktuální situace. Vychovatelé se na přípravě žáků na vyučování takřka nepodílejí. Učitelé zadávají žákům domácí úkoly velmi zřídka. Učebnice i sešity žáci zanechávají ve škole. Učitelé zavedli klasifikaci žáků do žákovských knížek, frekvence v jednotlivých předmětech byla však nízká.

Kvalifikace pedagogických pracovníků ve škole

Celkový počet pedagogů	9
z toho odpovídající kvalifikace	2 tj. 22,2 %
bez kvalifikace	7 tj. 77,8 %
absolvování speciální pedagogiky	2 tj. 22,2 %
studující -VŠ vzdělání	2
studující. spec. pg	2
stud. střední školu	1

Úsek výkonu přímé výchovné práce zabezpečuje kolektiv osmnácti vychovatelů (včetně vedoucí vychovatelky a vychovatelky - etopedky ve zkráceném úvazku). Vysokoškolské pedagogické vzdělání absolvovala pouze jedna pracovníce (tj. 5,5 %), vysokoškolskou nepedagogicky orientovanou přípravu získal jeden pracovník, erudiční přípravu

středoškolského pedagogického typu má jeden pracovník (opět pouze 5,5 %), střední školu nepedagogického směru absolvovali tři vychovatelé, tj. 16,6 %. Kvalifikační posílení získalo formou absolvování doplňkového pedagogického studia celkem šest pedagogických pracovníků (tj. 33,3 %), pouze vyučeni jsou celkem čtyři vychovatelé (tj. více než jedna pětina daného sboru). Potřebnou odbornou a pedagogickou způsobilost (pedagogickou a speciálně pedagogickou) splňují pouze dva vychovatelé – tj. **11,1 %** !

Počet vychovatelů	VŠ ped. zaměř.	VŠ neped. zaměř.	SŠ ped. zaměř.	SŠ neped. zaměř.	DPS	Vyučen	Studium sppg.
18	1	1	1	3	6	4	2

V doplňování kvalifikace pokračuje pět vychovatelů – z toho dva na středních školách nepedagogického zaměření, tři pracovníci jsou frekventanty příslušných způsobilostních forem studia speciální pedagogiky, dva vychovatelé absolvují prožitkový kurz. Psychoterapeutický výcvik prožitkového charakteru absolvoval jeden pedagogický pracovník. U všech studujících je sledován průběh studia, doklady o dosaženém vzdělání (originály – případně úředně ověřené opisy) vždy daný pracovník předkládá pracovníci pověřené vedením personální agendy (parafováno a zakládáno do osobního spisu pracovníka) – rozpornosti nezjištěny.

Personální podmínky umožňují v převaze naplňovat cíle výchovně-vzdělávací práce, rezervy ovlivněné nízkou mírou kvalifikace jsou patrné. Z pohledu celkového posouzení situace jsou hodnoceny jako dobré.

HODNOCENÍ MATERIÁLNĚ-TECHNICKÝCH PODMÍNEK VZDĚLÁVACÍ A VÝCHOVNÉ ČINNOSTI VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Škola vyučuje v pěti třídách. Prostory jsou malé, chybí místo pro relaxaci žáků. Jedna třída byla využívána pro výuku jazyků. V dohledné době, po přijetí dalších dětí, bude fungovat jako šestá třída. Školní nábytek je starší, škola v rámci pracovního vyučování provádí jeho údržbu. Počítačová učebna je umístěna v hlavní budově, kde sídlí ředitelství, hospodářský úsek a kuchyně s jídelnou. Cvičná kuchyně je také mimo budovu školy. Zcela chybí tělocvična, hřiště není v majetku zařízení, přesto ho škola společně s domovem udržuje v provozu. Pro pracovní vyučování nejsou vhodné dílny s odpovídajícím vybavením a zázemím. Ředitel pronajal od soukromé osoby prostory, které byly dříve využívány k jiným účelům. Přístup do dílny vede po soukromém pozemku.

Vyučující nemají k dispozici sborovnu, mají pouze malý kuchyňský kout, který slouží zároveň jako šatna i sklad pomůcek. Učitelé mají stůl a regál na chodbě, ze které je přístup na sociální zařízení žáků. Kabinet s pomůckami je malý, nevyhovuje potřebám.

Vybavení učebnicemi je dobré, ostatní vybavení je nedostačující. Chybí moderní pomůcky na jednotlivé předměty, ve škole není počítač, kopírka.

Okolí školy je dobře udržované, žáci zde provádějí část pěstitelských prací.

Současný stav je provizorní, s rekonstrukcí školy je současně počítáno s tělocvičnou, cvičnou kuchyňkou, dílnami a školním pozemkem pro pracovní vyučování.

Základní prostorové uspořádání zahrnuje dvě budovy sloužící ubytování dětí, dvě budovy školy (z toho jedna v rekonstrukci), dále pak objekt správního a provozního charakteru. Velmi

pozitivní posun je patrný v celkovém pojetí úprav prostředí, řešení vnitřních strukturací, patrná je snaha přibližovat pobytové úseky rodinným zvyklostem – limitováno především možnostmi stavebních změn. Ve vztahu k potřebným změnám je v realizační úrovni koncipován záměr přestavby jednoho objektu školy pro účely mimoškolní sféry – především bydlení dětí.

Pozemkové zázemí je poměrně rozsáhlé, poskytuje možnosti relaxačního využití, dává vhodnou náplň pracovním činnostem při řízené mimoškolní práci. Částečně chybí možnost zabezpečení plnění osnovy v oblasti pracovního vyučování (řešeno náhradně). Zařízení se podílelo na úpravách místního hřiště, které využívá ke sportovním účelům (pozitivní úroveň kontaktu s obcí – bezplatný pronájem).

Formou prozatímního nájmu jsou řešeny potřeby dílenských prostor (mimo areál zařízení), dále pak i sklady. Zatím jednoznačně chybí tělocvična – byly zahájeny přípravné projektové práce na rekonstrukci staré školy, kde je s přístavbou tělocvičny počítáno.

Pro potřeby ubytování dětí a řešení nároků mimoškolní výchovné práce, jsou k dispozici (některé ve stadiu úprav, oprav a restaurování) prostorové úseky zahrnující klubovny, víceúčelové místnosti, ložnice a nezbytné sociální zázemí – pro každou rodinnou skupinu. Vybavenost nábytkem, prostředky audiovizuálního charakteru i vlastní technické uspořádání je rozdílné – od úseků funkčních po nepříliš vhodné. Především je patrná stísněnost ložnic, příčkové dělení sice vytváří určité soukromí, ovšem čtyřlůžkové řešení tuto okolnost stírá. V jednom případě je ložnice i osmilůžková (v podkroví). Instalované cvičné kuchyňky nejsou zatím plně využívány (rekonstrukční důvody), není k dispozici prostor a vybavenost pro zařazování některých terapeutických prvků – chybí keramická pec apod. Některé klubovny jsou vybaveny osobními počítači (jen asi polovina), je ovšem pro účely i mimoškolních nabídek činností k dispozici „počítačová místnost“, přístupná dětem při zajištění odpovídajícího vedení pedagogickým pracovníkem (využíváno, dětmi pozitivně přijímáno). Dobře jsou řešeny šatnové záležitosti. Nezbytná je obnova nábytku v poměrně rozsáhlé míře.

Některé prostory jsou chráněny mřížemi – důvodem je obvykle ochrana dětí i majetku (domov je situován do lesní lokality obce). Kamerový systém není instalován, oplocení objektu je připravováno s ohledem na estetickou vhodnost ve smyslu začlenění do přírodního prostředí.

Zdravotní izolace je zřízena, doporučeno kvalitněji vybavit ve vztahu k nemocným dětem (chybí nabídka možného a vhodného zabavení nemocných dětí – především v první fázi pobytu).

Vybavenost dětí pro účely sportovní, turistické či rekreační činnosti je úměrné, základní limitace je dána výší rozpočtových prostředků. Jsou k dispozici jízdní kola (částečně pořízena zakoupením, částečně jde o záležitost sponzorského charakteru – jsou organizovány společné akce s dětmi z místa), brusle, běžky a další. Ověřena potřebná míra základního vybavení vychovatelů materiálem k přímé výchovné práci na klubovně. Není (zatím) plně saturován úsek např. hudební průpravy (chybí zájmově orientovaný pedagog) – ve vztahu ke složení rodinných skupin je tento nedostatek vnímán poměrně silně (vedení zařízení okolnosti řeší).

Základní výbava dětí oblečením, obuví a ochrannými pracovními pomůckami je řešena velmi pečlivě, pro tyto účely je vedením vypracována vnitřní směrnice a norma ošacení a obutí podle dlouhodobějšího průměru a zkušeností s určením základní míry nároku a četnosti – diferenciací podle počtu chlapců a dívek (osobní podíl dětí při doplňování potřebných věcí).

Oddělená místnost (ve smyslu citace § 22 zákona č. 109/2002 Sb.) zřízena není.

V současné době je pro účely chodu speciální základní školy a zvláštní školy vyčleněna jedna budova – pět tříd (výuka probíhá sice v opravené budově, ale potřebám školy tato situace již nevyhovuje - v průběhu školního roku 2003/2004 zřejmě dojde k přemístění do jiného objektu

s lepšími parametry). V době inspekce bylo ve třídách zařazeno celkem 43 žáků šestých až devátých postupných ročníků: ve třech třídách byla realizována výuka podle vzdělávacího programu základní školy, ve dvou třídách pak podle programu zvláštní školy. Vybavenost tříd i jejich estetická úroveň je velmi dobrá. Učebny (prostorově stísněné) jsou podle potřeby k dispozici i úseku mimoškolní výchovné práce. Instalovaná cvičná kuchyňka prozatím neplní své poslání, je spíše využita jako skladový prostor pro zabezpečení pomůcek, učebnic, sešitů apod. Učitelská „pracoviště“ jsou na chodbě, stejně tak i menší odborná knihovna - nevhodné. Učebnicové vybavení je věnována odpovídající úroveň pozornosti, vhodně je přístupováno k výběru a to i ve vztahu k rozdílnosti původní vybavy dětí, které přichází z různých typů škol. S ohledem na prostorovou stísněnost není pomůcková struktura na potřebné úrovni – např. pro výuku chemie, fyziky, přírodopisu a dalších disciplín.

Zařízení využívá tři služebních vozidel – doplnění vozového parku v roce 2002 výrazně zlepšilo operativnost a přímý servis pro potřeby zařízení (letní prázdninová činnost, víkendové aktivity).

Prostorové podmínky posoudila Krajská hygienická stanice Libereckého kraje, územní pracoviště Česká Lípa, a s ohledem na probíhající rekonstrukční práce vydala povolení prodloužení lhůty ke splnění hygienických požadavků na provoz a vybavení zařízení, stanovené zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a vyhláškou č. 108/2001 Sb., o hygienických požadavcích na prostory a provoz škol a školských zařízení (do pololetí roku 2005).

Materiální podmínky (v dané etapě řešení všech stavebních akcí) umožňují jen s velkým nasazením učitelů, vychovatelů, pomocných vychovatelů a dalších odborných pracovníků realizovat výchovně-vzdělávací proces v potřebném rozsahu. Jsou zatím pouze vyhovující.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVNÉ ČINNOSTI VZHLEDEM K ÚČELU A PŮSOBNOSTI ŠKOLSKÉHO ZAŘÍZENÍ

Výchovně-vzdělávací činnost školského zařízení

Vnitřní řád zařízení v obsahové strukturaci zahrnuje charakteristiku plného přímého zaopatření umístěných dětí, specifikuje pravidla přijímání a propouštění dětí (včetně možných pobytů dětí mimo zařízení, jak ve smyslu krátkodobém, tak dlouhodobějším). Odpovídající míra věcné pozornosti se dotýká záležitostí případného přemístování dětí v průběhu výkonu soudního rozhodnutí – stanovisko příslušného diagnostického pracoviště je vždy respektováno.

Rozpracování veřejné prezentace práv a povinností dětí koresponduje s ustanoveními § 20 zákona č. 109/2002 Sb., děti jsou prokazatelným způsobem s uváděnými okolnostmi seznamovány – v průběhu inspekce ověřováno v přímém kontaktu s nimi, při večerních rozhovorech, během hospitací ve výuce i mimoškolní výchovné práci apod. Vnitřní řád se danou oblastí zabývá v samostatné kapitole, odraz je patrný i v některých dílčích materiálech – např. systému hodnocení, při práci se žákovskou samosprávou či senátem. Respektace práv dítěte je patrna i v běžné pedagogické dokumentaci – záznamy z porad, pedagogických rad, obsahového členění přímého pozorování.

Vedená povinná dokumentace má průkazný charakter – reálným způsobem odráží podrobnosti chodu zařízení. Osobní spisové materiály dětí jsou vedeny přehledně, ve všech případech je doloženo správné rozhodnutí příslušného ředitele o zařazení dítěte do zvláštní

školy (výjimku tvoří případ nově přijatého dítěte v poslední době – řeší se). Dokumentace je uložena správně, veškeré doklady evidují pracovníci sociálního úseku, je zabráněno nevhodné manipulaci – pro potřeby pedagogických pracovníků jsou spisy dány k dispozici pouze v rámci zařízení. V potřebné míře je evidována četnost vzájemných kontaktů pracovníci sociálních referátů příslušných úřadů s umístěnými dětmi. Záznamy o práci s osobami odpovědnými za výchovu dětí dokumentují vstřícnost zařízení při podpoře styku (diferencovaně) zákonných zástupců s dětmi – ve všech případech je vždy plně respektováno stanovisko orgánu sociálně právní ochrany dětí (prázdninové pobyty, delší dny souvislejšího volna, výjimečné návštěvy). Součástí spisu dítěte je vedený tiskopis „Opatření ve výchově“ – přímá vazba na citaci § 21 zákona č. 109/2002 Sb. Z celkového počtu 55 evidovaných dětí (přítomno v zařízení 43) je v 39 případech doloženo rozhodnutí soudu o nařízení ústavní výchovy, v 16 případech je vydáno předběžné opatření (z toho u čtyř dětí je opatření dlouhodobě soudem neřešené – např. v jednom případě již přes dva roky – iniciace úsekem sociálně právní agendy je realizována).

Provozní řád zahrnuje základní organizační schéma s určením vzájemných vazeb, zastupování ředitele, stanovuje poradní orgány ředitele i zásady pro řešení mimořádnějších událostí. Zásady výkonu kontrolní činnosti vychází z Příkazu ministryně školství, mládeže a tělovýchovy č. 9/2003 z 28. srpna 2003 – rozpracování je provedeno na podmínky zařízení a úseky sledované jednotlivými vedoucími pracovníky. Obsah odpovídá potřebě domova.

Dozor nad dodržováním právních předpisů při výkonu ústavní výchovy (v zařízení není umístěno žádné dítě s uloženou ochrannou výchovou) vykonává územně příslušná státní zástupkyně. Podle rozhovoru s jednotlivými vedoucími pracovníky nebyly zjištěny zásadnější nedostatky – záznamy z návštěv nejsou k dispozici.

Kapesné, osobní dary a věcná pomoc nezaopatřeným dětem, kterým se poskytuje plně přímé zaopatření, má rozpracovaná pravidla ve čtvrté kapitole vnitřního řádu a je přímým odrazem ustanovení §§ 31, 32 a 33 zákona č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních. Systém poskytování a evidence (včetně evidence pohybu na účtu dítěte) jsou průkazné, doložené podpisy dětí – děti mají přehled o své hotovosti, jsou vedeny k úměrnému hospodaření s přidělenými či i jinak získanými penězi. Základní nárok je vždy s dětmi probrán, jsou vysvětleny důvody výše kapesného. Vedoucí vychovatelka a ředitel zařízení pak zaujímají shrnující stanovisko (odraz ve vztahu k výsledkům hodnocení dětí je evidentní).

Základní evidenční přehled o situaci na úseku mimoškolní výchovné činnosti poskytují vedené „Knihy rodinné skupiny“, které jsou pravidelně kontrolovány vedoucí vychovatelkou, případně i ředitelem. Obsahově korespondují s programy přímé výchovné práce.

Obsahová zaměření výsledků pedagogického pozorování jednotlivých pedagogických pracovníků jsou na rozdílné úrovni – základem jsou vždy informace ze spisové dokumentace dětí a návazně pak zpracovávány, doplňovány „Individuální plán rozvoje dítěte“. V průběhu inspekce byly upřesněny některé obsahové náležitosti s doporučením vhodné odborné literatury.

Přímou, etopedicky orientovanou pomoc pedagogickým pracovníkům, poskytuje odborná pracovnice (úvazek 0,40) – bezprostřední kontakt s dětmi navazuje okamžitě v době příchodu dítěte do zařízení, je ve styku s diagnostickým pracovištěm, účastní se hodnocení, ovlivňuje koncepčnost zpracovávání plánů rozvoje dětí. Její další pracovní náplň (úsek doplňování vybavy dětí, nákupy, evidence apod.) není volena vhodně – nepříznivě narušuje časovou dispozici potřebnou ke konzultacím s vychovateli, učiteli a především pak s dětmi.

Vnitřním řádem stanovené režimové náležitosti jsou chápány jako výchovný a převýchovný prostředek, základní členění je diferencováno pro dny školního vyučování a dny volna. Struktura denních činností vyhovuje psychohygienickým hlediskům, v průběhu inspekce byly

hodnoceny časové dispozice jednotlivých složek, výraznější rezervy jsou patrné v uspořádání večerních programových činností (částečně chybí efektivnější využití prostoru k přímému výchovnému působení vychovatele, naopak je posílena možnost poskytnutí osobního volna pro dítě, je nabízen (s vhodnou dávkou kontroly i přímé pomoci) zájmověji využitelný čas).

Vnitřní informační systém je promyšlen dobře, potřebná míra přenosu je zajištěna. Řadu dílčích informací sdělují výchovní pracovníci (mimo vlastní kontakt s dětmi v rodinných skupinách, ve třídách či při realizaci zájmových nabídek) prostřednictvím samosprávních schůzek, jednání senátu, cestou kontaktu s etopedkou zařízení, při společných pravidelných pátečních hodnoceních apod. Systém porad vedení, úseku mimoškolní výchovné práce, učitelského kolektivu a dalších je obsahově směřován k problematice vnitřního života zařízení, pedagogické rady pak pravidelně 6 x ročně podrobněji a analytičtěji situaci hodnotí. Osobám odpovědným za výchovu dětí je pravidelně z úseku sociálně právní agendy podávána informace o možném a vhodném kontaktu s jejich dětmi – reagence je značně různorodá. Proto i v průběhu roku jsou informace opakovány a je tak poměrně výrazně iniciována nezbytná a diferencovaně pojatá výzva ve vztahu k zákonným zástupcům umístěných dětí.

Zpracovaný soubor požadavků pro vzdělávací a výchovnou činnost s dětmi zahrnuje jednak určité penzum základních návyků a dovedností (od hygienických záležitostí, přes samoobslužné práce až po prezentaci společenské úrovně chování), jednak udává orientaci v oblasti práv občana v rámci běžného společenského styku. Zvláštní pozornost je věnována oblasti získávání pracovních návyků a to i z pohledu možného perspektivního profesního zaměření po absolvování povinné školní docházky.

Nezbytná, doprovodná zdravotní dokumentace je vedena přehledně, „Zdravotní deník“ podává přesný přehled o manipulaci s léky, vždy je užití léku sledováno příslušným pracovníkem (vychovatelem, pomocným vychovatelem, pracovníci, která je pověřena zdravotní péčí) – doloženo podpisem (vedený tiskopis „Zdravotní opatření“ dopřesňuje evidenci, dávkování, čas podání – lze sledovat i zpětně). Veškerá zdravotní dokumentace dítěte je uložena v zařízení (při návštěvě lékaře brána s sebou – i při řešení specifitějších potřeb dětí a speciálnějších vyšetření), potřebná výbava přenosnou lékárníčkou pro školní i mimoškolní účely je zajištěna velmi dobře. Uložení léků znemožňuje zneužití (v místnosti zdravotního úseku, v místnosti vychovatelů). Při příchodu nového dítěte je zdravotní dokumentace soustředěována a dokompletována. Věcně přínosný je denní kontakt pověřené pracovnice s děním v zařízení – prostorové vybavení daného úseku je kvalitní.

V zařízení jsou prováděny i dílčí sebeevaluační náležitosti – v lednu 2003 proběhla anketa mezi dětmi, jejíž obsahové zaměření bylo orientováno jak ve vztahu k činnostem v rámci vyučování, zájmové náplni, programově řízené mimoškolní výchovné práci, tak i k oblasti interpersonálních vztahů. Zpracovaná zjištění jsou využívána, jsou předmětem jednání porad příslušných skupin pedagogických pracovníků, mají odraz i ve sféře sociálně právní apod. Bezprostředně je tak získáván pohledový názor dětí na chod a dění v zařízení.

Provedený statistický pohled na útekovost odráží za školní rok 2002/2003 celkem 86 případů, v tomto školním roce (ke dni inspekce) 25 případů. Analytický pohled pak přináší dílčí korekci, neboť v sedmi případech v roce 2002/2003 šlo o opakovanou záležitost (např. i 10 x) – tento výskyt v roce 2003/2004 zatím není zaznamenán. Vedení zařízení věnuje stavu výrazně zvýšenou pozornost, každý útěk je rozborován, sledován odbornými pracovníky z pohledu příčin. S ohledem na konkrétnost daného vyhodnocovaného útěku je volena i veřejná rozprava (např. v rámci rodinné skupiny či společných hodnotících či jiných setkání). Aktuálně je na útěku pět dětí (kontakt s orgány Policie odpovídá potřebám zařízení).

Výskytu sociálně patologických jevů je věnována soustavná pozornost – stav průměrný. Dílčí, zásadnější problémy (výskyt šikany apod. – zpracován základní metodický materiál

k rozpoznávání, předcházení, šetření) řeší domov ve spolupráci s příslušnými orgány. Postupy jsou adekvátní, rozpornosti nezjištěny.

V současné době je mimo vlastní zařízení přechodně ubytováno sedm dětí (soulad s citací § 23 zákona č. 109/2002 Sb.) – v šesti případech se jedná o organizovanou profesní přípravu dětí po splnění povinné školní docházky (kontakt s příslušnými vzdělávacími institucemi je věcný, častý, účinný), v jednom případě je řešena situace dívky – matky. Dlouhodobý koncepční záměr počítá s dalším rozšířením možné návazné péče a přímé pomoci dětem po ukončení výkonu ústavní výchovy - a to rozvojem kontaktů jak s typy zařízení profesní přípravy, tak i s případnými zaměstnavateli.

V souhrnu je sledovaná oblast hodnocena jako velmi dobrá.

Průběh výchovně-vzdělávací činnosti školského zařízení

Bezprostřední úroveň přímého styku dětí a příslušných pracovníků zařízení je dána systémem rozvrhového charakteru výuky i mimoškolní výchovné práce. Promyšlenost provázanosti je na dobré úrovni, plně je zabezpečen výkon vlastního osobního vlivu učitelů, vychovatelů a pomocných vychovatelů v týdenním rozpisu. Děti mají prezentovanou možnost kdykoliv se obrátit na některého z pedagogických i nepedagogických pracovníků se svým domnělým či skutečným problémem – zásadnější záležitosti jsou konzultovány s vedením zařízení, je využíváno jednání dětské samosprávy (má vyhrazen čas k pravidelným schůzkám, event. proběhne i mimořádnější zasedání), další půdou pro projednání potřebných okolností je činnost senátu (schází se podle vzniklé situace) – obojí jednání řídí jeden z pedagogických pracovníků. Je tak do určité míry organizačně zajišťován prostor k vyjádření dětského názoru a vytvářeny podmínky podporující důvěru dítěte ve vztahu k zařízení. Stejně tak je nabízen prostor umožňující aktivní účast dítěte na životě rodinné skupiny, třídy, zařízení. Je vnímána skutečnost často nestálé a krátkodobě působící motivace dítěte i okolnost úrovně při příchodu do zařízení, vztahu k autoritám a mnohdy prezentovaného nezájmu o jakoukoliv vzdělávací činnost.

V praxi realizovaný systém služeb vychovatelů je sestaven tak, aby bylo zabraňováno nevhodné kumulaci doby služby a volna. Je tak podporován potřebný rozměr vzájemných kontaktů mezi dítětem a pedagogem. V průběhu inspekce byla s vedoucí vychovatelkou dořešena otázka jejího výkonu přímé výchovné práce v rámci realizovaného cyklu služeb (nově ve funkci). Zapojení ředitele i jeho zástupce v přímém výkonu pedagogické práce v mimoškolní sféře dává záruku bezprostředního přenosu informací a operativnosti řešení.

Současné složení rodinných skupin je pojato ve smyslu zájmové strukturace, výběr dětí byl podřízen jejich činnostní orientaci – nově je přístupováno s ohledem na interpersonální vztahy, více je počítáno i s případnými sourozeneckými vazbami. Dořešení rekonstrukčních prací umožní progresivněji řešit některé koedukační okolnosti a více přiblížit vnitřní uspořádání rodinných skupin modelu běžné rodiny.

Týdenní programy přímé výchovné práce v rámci rodinných skupin jsou sestavovány pravidelně, podíl a účast dětí při plánování náplně je samozřejmostí. Obsahově jsou koncipovány bez záznamů režimových složek, dokládají různorodost činností, výrazně je využíváno lokality domova (vedoucí vychovatelka pravidelně týdenní programy hodnotí a schvaluje). Dílčím nedostatkem je oblast přípravy na vyučování – dosavadní systém nezahrnuje garantovanou informovanost vychovatele o uložených domácích úkolech, není realizována důsledná kontrola vychovatelem, zda dítě svou domácí přípravu do školy skutečně v potřebné míře plní.

Složení dětského kolektivu zařízení je značně různorodé, vysoké procento umístěných dětí má v diagnostickém slova smyslu vícečetnost postižení. Tato okolnost je plně zohledňována,

zpracovávané osobní plány rozvoje dítěte daný stav zahrnují. Individuální přístup tvoří páteř kontaktu s dítětem jak ve školní práci, tak i v mimoškolním čase (pro potřeby pracovníků je k dispozici základní, návodný materiál, přibližující hlavní zásady např. přístupu k dětem hyperaktivním či dětem s jinými problémy). Nabízené zájmové aktivity (nejsou příliš rozsáhlé) vychází z dané situace, je uplatňován i princip výběru pro jednotlivé činnosti – perspektivně (ovlivněno současnou stavební aktivitou) jsou připravovány i náplně výrazněji terapeutického charakteru, pracuje arteklub, jehož obsahové zaměření je míněno formou odpočinkových činností, v systému celkového uspořádání skupin je vyčleněna osmá skupina se specifickým posláním (zařazování dětí na přechodnou dobu, výběr činností pečlivě strukturován). Ve školním roce 2003/2004 probíhá třetí ročník motivační, celoroční hry „Hledání pokladu“, které se zúčastňují žáci obou typů škol v zařízení. Hra zahrnuje jak části vědomostního typu, tak i sportovně branného, zařazena je ekologicky orientovaná náplň a závěr je pak připravován v poloze netradičních dovednostních her v přírodě. Celkově má hra průpravný charakter, učí vytrvalosti, probouzí zájem, dává prostor komunikaci s dospělými. Je vhodným doplňkem běžně organizovaných činností.

Programově obohacujícími prvky ve školní práci jsou náležitosti propracovaného přístupu k naplňování cílů environmentální výchovy – dotýká se vhodných přírodovědných i společenských předmětů se zařazováním příležitostných jednorázových aktivit. Je tak nabízen vhodně diferencovaný program podle potřeb a především možností a dispozic dětí.

Prostorové zázemí daných činností a náplní se postupně buduje, vnitřní restrukturalizace přináší zjevný posun, některé prostorové dispozice jsou však limitující (druh stavby, možnosti vnitřních zásahů apod.).

Celkovou úroveň systematického vedení dětí v rámci předprofesní přípravy a možné orientace k volbě povolání značně ovlivňuje skutečnost pobytu dítěte v zařízení a doba příchodu před koncem povinné školní docházky. Analýza školních roků 2001/2002 a 2002/2003 z daného hlediska dokládá průměrnou dobu setrvání dítěte v přímé péči zařízení necelý jeden kalendářní rok (v průměru 302 dnů). Přes tuto nepříznivou okolnost je situace sledována, možný výběr budoucího povolání dětí řešen jak ve spolupráci s příslušným diagnostickým pracovištěm pro mládež, tak v rámci kompetencí ředitele podle zákona č. 109/2002 Sb.

Hodnotící systém vychází z práva dítěte být hodnoceno a ke svému hodnocení se vyjadřovat. Zásady systému jsou rozpracovány ve vnitřním řádu zařízení, jsou dětem srozumitelné (ověřováno v přímém kontaktu s dětmi v průběhu inspekce), uplatňování jednotlivých kritérií má diferencovaný charakter, je přihlíženo k mentální úrovni dítěte, dílčí informace hodnotícího typu jsou zaznamenány v osobní dokumentaci daného jedince. Hodnocení probíhá v denní frekvenci bodovou formou, týdenní sumář je prezentován na společném shromáždění dětí a pedagogických pracovníků (v průběhu inspekce ověřena časová nevhodnost – páteční doba před zahájením výuky – znamenající narušení rozvrhové skladby a rovněž i ovlivnění stavu dítěte: s vedením zařízení dohodnuta operativní změna).

Ve smyslu hodnocení má právo dětská samospráva i dětský senát předkládat návrhy, které jsou prodiskutovány a vždy dětem sděleno rozhodnutí příslušného kompetentního pracovníka. Vzájemná provázanost mezi učiteli, vychovateli a pomocnými vychovateli vytváří podmínky pro prosazování jednotného postupu ve výchově, názorovou prezentaci přístupu i potřebnou míru zpětné vazby. Denní (večerní) hodnocení v rodinných skupinách má shrnující podobu, vždy jsou s dětmi probírána pozitivní i negativní zjištění, je využito vzájemných náhledů dětí na vyslovení závěru (v průběhu inspekce ověřena pravidelnost konání i samozřejmě zapojení dětí). Názory, potřeby, požadavky, připomínky apod., mohou děti sdělit i neveřejnou formou – prostřednictvím schránky důvěry. O jejím obsahu a způsobu řešení je veden přehled.

Stanovená pravidla (odraz ve vnitřním řádu) jsou jasná, dětmi akceptovatelná. Celková atmosféra v zařízení má charakter dobrých mezilidských vztahů, nejsou patrné náznaky

odmítání, děti při večerních rozhovorech s členy inspekčního týmu nevznášely výraznější kritické připomínky k souhrnu podmínek pobytu v zařízení, jejich náhled lze hodnotit jako pozitivně orientovaný. Dětem byla nabízena i možnost účasti na náboženských aktivitách (např. i cestou jejich zákonných zástupců) – adekvátní odezva není (církvní přístup by byl vstřícný).

Výchovně- vzdělávací oblast vykazuje velmi dobrou úroveň.

HODNOCENÍ SOUČÁSTÍ ŠKOLSKÉHO ZAŘÍZENÍ

Vzdělávací programy

Vzdělávací program odpovídá zařazení do sítě škol. Výuka v hospitovaných předmětech probíhala v souladu s učebním plánem a osnovami „Základní škola“ čj. 16847/96-2 rozšířený o dvě vyuč. hod. podle pokynu MŠMT čj. 31172/2002-22 a „Vzdělávacího programu zvláštní školy“ čj. 22980/97-22.

Pro žáky jsou zpracovávány individuální plány rozvoje, které jsou zaměřeny především na výchovnou oblast. Výukové nedostatky vyučující řeší při výuce a operativně upravují tempo i obsah učiva.

Vzdělávací programy školy jsou realizovány dle schválených programů pro základní a zvláštní školu. Individuální plány rozvoje žáka vycházejí z potřeb, schopností a možností žáka.

Stanovený učební plán škola plní.

Kontrolovaná povinná dokumentace průkazně zachycovala průběh vzdělávání. Ve vedení dokumentace se vyskytly formální nedostatky, které pověřený zástupce vzal na vědomí.

Výuka byla v souladu s učebními dokumenty vzdělávacího programu základní školy a zvláštní školy.

Pověření zástupci za jednotlivé typy škol sledují plnění učebních dokumentů. Přijatá opatření směřují k nápravě nedostatků.

Kontrola plnění učebních osnov je účinná.

Rozvrh hodin se shoduje s učebním plánem pro základní školu a pro zvláštní školu. Délka přestávek je dodržována. Školní řád vymezuje povinnosti žáků, práva jsou zastoupena v menší míře.

Provozní řády odborných učeben byly zpracovány a vyvěšeny. Jsou dětem vysvětlovány.

Kontakt s rodiči či dalšími subjekty zajišťuje domov. Učitelé rodičům poskytují potřebné informace, především v době osobních setkání.

Organizace výchovně-vzdělávacího procesu je funkční.

Výchovný poradce má zpracovaný plán práce, který je zaměřen především na profesní orientaci žáků. Žáci mají možnost sjednat si konzultace aktuálně dle situace. Závažné problémy jsou řešeny společně s pracovníkem, který v domově působí jako etoped. Spolupráce výchovného poradce s učiteli má podobu pravidelného kontaktu a je účinná.

Výchovné poradenství přispívá ke zlepšení výchovně-vzdělávacího procesu.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v předmětech český jazyk, přírodopis a pracovní vyučování ve speciální základní škole a zvláštní škole

Hospitace proběhla ve všech třídách.

Stanovené cíle jednotlivých hodin byly v reálném vztahu ke schopnostem a možnostem žáků. Vyučující úkoly diferencovali a operativně přizpůsobovali individuálním potřebám. Z třídní dokumentace byla zjištěna návaznost na předešlé učivo.

Hospitované předměty vyučovalo pět pedagogů. Požadovanou kvalifikaci splňovala jedna učitelka. Jeden učitel dokončuje vysokoškolské studium, jedna učitelka se středoškolským pedagogickým vzděláním absolvovala studium speciální pedagogiky a dva si tuto odbornost doplňují. Jeden učitel vyučující pracovní vyučování si doplňuje středoškolské vzdělání. Absence vzdělání se promítla v jednom případě v použitých formách a metodách práce.

Probírané učivo bylo podáváno žákům věcně a po odborné stránce správně.

Vyučování probíhalo převážně v kmenových třídách, v jednom případě učitelka využila uvolněnou třídu s větším prostorem, kam se žáci na sledovaný předmět přemístili. Část pracovního vyučování probíhalo v dílně, část dle obsahu práce v přízemí školy.

Uspořádání nábytku a malý prostor neumožňuje uplatňovat různé formy a metody práce. Nedostatek pomůcek byl zjištěn v hodině přírodopisu. Vyučující využívají pomůcky, které má škola k dispozici, zejména nakopírované pracovní listy. V dílně chyběly nástěnné výukové materiály, například pracovní nástroje s jejich názvy. V šatně byl vystaven pouze jeden pracovní výrobek. Při práci s přírodninami bylo pomůcek dostatek.

Ve sledovaných třídách byly vyučovány dva až tři ročníky. Učitelé zařazovali společnou úvodní část k opakování a navozování učiva. V hodinách českého jazyka a literatury zjišťovali poznatky žáků, využili jejich zájmu k psaní a recitaci básní. Vhodná motivace a praktické příklady vedly žáky k pochopení gramatických jevů a literárních žánrů. Inspirující pomůcky, promyšlené otázky a zařazení dramatiky ve třídě se šestým a sedmým ročníkem ZŠ vedly k aktivitě žáků a přispěly k vysoké efektivitě hodiny. Příkladem vyučujících byli žáci nabádání a motivování k četbě a k pozitivnímu vztahu k literatuře, důsledným přístupem k zvládnutí gramatiky. Vědomosti žáků byly průměrné, čtenářské dovednosti slabé. Žáci měli problémy s používáním gramatických jevů, viditelně se projevíly u útěkářů. Vyučující tento fakt respektovali a důsledně sledovali zpětnou vazbu v pochopení probíraných jevů.

V hodinách převažovaly běžné postupy, střídání přímé práce s ročníkem se zadáváním samostatné práce. Žáci pracovali nejvíce s učebnicí. Plnění úkolů u tabule zařadili dva vyučující. Častým jevem bylo předávání hotových poznatků, menší prostor byl pro procvičování a slovní vyjadřování žáků.

V hodině přírodopisu se žáci aktivně zapojili do výkladu. Vyučující vhodně doplňoval a rozvíjel jejich vědomosti. Málo efektivní byla činnost žáka z vyššího ročníku, který pracoval pouze s učebnicí.

V pracovním vyučování dívek při manipulaci s přírodninami vyučující zvolila velmi atraktivní výrobek, který vyžadoval pečlivost, trpělivost a určitou dávku fantazie. Dívky byly plně zaujaty a pracovaly s nadšením. Vynikajícím prvkem bylo použití pomůcek, které připravila skupina chlapců. Vyučující důsledně sledovala dodržování postupu, vedla dívky k bezpečnosti práce, k hygienickým návykům a ke kultuře pracovního prostředí. Velmi dobře propojila závěrečné sebehodnocení s výstavou zhotovených výrobků.

Skupina chlapců při natěračských pracích projevila zručnost a pečlivost. Vyučující žákům umožnil pohyb i mimo budovu, kde měli splnit určitý úkol. Taktickým a viditelným způsobem prováděl kontrolu. Chlapci získávali základní pracovní dovednosti i vědomosti o materiálech. Nenásilně byli vedeni k účtě k vykonané práci.

V dílně vyučující vyložil pracovní postup a zacházení s kovem na nákresu na tabuli, kde také upozornil na bezpečnost. Žáci pak již pracovali samostatně. Pojmenování náradí, ukázka praktického postupu např. při ohýbání vyučující nevěnoval pozornost. Poučoval žáky

v průběhu jejich práce. Chlapci nejsou zvyklí používat pracovní pomůcky. Rukavice používali nefunkčně nebo je sundávali. Pracovali však se zaujetím.

Ve sledovaných hodinách pracovního vyučování byla aktivita žáků velmi dobrá, v ostatních hodinách spíše průměrná. Tempo odpovídalo jejich možnostem. Motivačním faktorem bylo průběžné hodnocení a možnost získání dobré známky či bodového ohodnocení.

Způsob komunikace byl příznivý, žáci respektovali vyučující, ve třídách ZŠ více projevovali svůj názor.

Menší pozornost je věnována rozvoji komunikativních dovedností.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v daných podmínkách byly celkově na velmi dobré úrovni.

Výsledky vzdělávání zjišťované školou

Evaluační zjišťování v oblasti vzdělávání škola neprovádí.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

Rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních a školských zařízení, které vydalo MŠMT České republiky dne 19. února 2003 pod čj. 30 045/2002-21, je v plném souladu s údaji dodatku č. 6 zřizovací listiny ze dne 19. února 2003, čj. 13 442/03-21. Uvedený dodatek, korespondující s ustanovením § 13b odst. 9 zákona č. 564/1990 Sb. a ustanovením § 2 odst. 1 píš. c) zákona č. 109/2002 Sb., mění název organizace na Dětský domov se školou, Hamr na Jezeře, Školní 89 s účinností od 1. července 2003.

Dodatkem č. 5 zřizovací listiny, zrušilo MŠMT ČR dnem 15. května 2001, pod čj. 17 408/01-21, praktickou školu jako součást organizace a změnilo název základní škola na speciální základní školu - s účinností k 31. srpnu 2001. Profesionální příprava dětí v součásti zařízení již dva a půl roku neprobíhá.

Zařízení se vhodným způsobem prezentuje na veřejnosti, daří se postupně budovat potřebnou míru jak vzájemných kontaktů, tak i vzájemné respektace v obci. Celoroční plány práce domova jako celku stanoví řadu aktivit v oblasti práce škol i ve sféře mimoškolní. Zpracovávané výroční zprávy za jednotlivé školní roky (v rámci inspekční činnosti sledovány roky 2001/2002 a 2002/2003) dokumentují řadu činností, zapojenosti v regionálních či celostátních akcích jak v oblasti příslušných zařízení, tak i mimo ni (dokladem je řada článků v tisku a pozitivní ohlas). Výrazněji pozitivní možnosti zapojení dětí do života mimo zařízení jsou nabízené sportovní aktivity (cykloturistika, členství ve fotbalovém oddílu ve Stráži pod Ralskem), uskutečnění šestých letních her pro děti z podobných zařízení se zapojením dětí z okolí, nabídka pobytu v zařízení (např. pěvecký sbor dětí a mládeže z České Lípy apod. V roce 1999 založená o. s. „Sblížení“ pomáhá získávat prostředky na činnosti spojené s předcházením sociálně patologickým jevům (rozvoj nabídek zájmového charakteru, přímé zapojení dětí v činnostní terapii např. výtvarně pojatá soutěž „Velká zimní vernisáž“, „Den země“, „Olympijský den“, účast na soutěži „Romano Suno“ apod.).

Zařízení se otevírá i ve smyslu podporovaného kontaktu se zainteresovanými institucemi – např. zabezpečení zasedání Komise pro sociálně právní ochranu dětí územně příslušného referátu sociálních věcí (při vhodné prezentaci výsledků práce a odborné přednášky).

Letní prázdninové činnosti jsou realizovány podle samostatně koncipovaných programových bloků, základní zaměření je směřováno k relaxaci, organizování pobytů v přírodě, vlastivědné náplni či sportovním aktivitám (letní tábor v Heřmanicích, cyklistické putování po Moravě apod.). Personální zajištění je zpracováno pro celé období. Průměrný stav dětí sledovaného

období se pohybuje mezi třinácti a až dvaceti – vliv očekávaného příchodu nových dětí i předčasných návratů z pobytu u osob odpovědných za výchovu dětí (výchovné problémy).

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Rozhodnutí MŠMT ČR o zařazení do sítě škol, předškolních a školských zařízení ze dne 19. února 2003, čj. 30 045/2002-21 s účinností od 1. července 2003 a změnou názvu zařízení.
2. Změna zřizovací listiny – Dodatek č. 6 – ze dne 19. února 2003, čj. 13 442/03-21 se stanovením účinnosti od 1. července 2003 a změnou názvu organizace.
3. Stanovisko MŠMT ČR k výkonu funkce ředitele (potvrzení ve funkci) ze dne 7. března 2003, čj. 14 930/2003-26.
4. Vnitřní řád zařízení, platný od 1. července 2003 a dílčím způsobem konzultovaný s vedením Dětského diagnostického ústavu v Liberci (před vydáním vyhlášky MŠMT ČR číslo 334/2003 Sb.).
5. Roční plány činnosti zařízení na školní roky 2002/2003 a 2003/2004.
6. Týdenní programy přímé výchovné práce v jednotlivých rodinných skupinách.
7. Osobní dokumentace dětí, sociálně právní agenda.
8. Pedagogické záznamy o dětech.
9. Přehled o účtovosti, evidence podávání léků, evidence pobytu na zdravotní izolaci.
10. Spisový materiál pedagogických pracovníků, přehled o odborné a pedagogické způsobilosti, funkčním zařazení a stanovení základní povinnosti vyučovací a přímé výchovné práce.
11. Přehled o kontaktech zařízení s příslušnými orgány sociálně právní ochrany dětí.
12. Rozvrh výuky pro všechny třídy, systém služeb vychovatelů, úvazkové povinnosti.
13. Třídní knihy, třídní výkazy a katalogové listy za školní rok 2003/2004.
14. Plán práce výchovného poradce pro školní rok 2003/2004.
15. Individuální plány rozvoje dítěte. Sešity a pracovní listy žáků.
16. Zápisy z jednání pedagogické rady, programová skladba porad vychovatelů.
17. Výroční zprávy za školní roky 2001/2002 a 2002/2003.
18. Provozní řád zařízení.

ZÁVĚR

Personální strukturace je ve statistickém kvalifikačním pohledu velmi nízká. Výrazně negativním faktorem je lokalita umístění zařízení a (především pro sféru mimoškolní výchovné práce) nevhodná dopravní obslužnost. Vedení zařízení jednoznačně prezentuje zájem na růstu erudiční dispozice pracovníků, je podporována forma především studia při zaměstnání, dílčím způsobem je vzdělanostní handicap snižován organizováním řady akcí průpravného a metodického charakteru. Situaci ovlivňuje i skutečnost obtížného získávání vhodných pedagogických pracovníků pro výkon povolání v zařízení tohoto charakteru. Přes uváděné důvody je možné výsledky dosahované v převýchovné práci hodnotit jako dobré. Materiálně-technické podmínky jsou již řadu let postupně zlepšovány. Výrazným způsobem se daří budovat především lepší prostorové zázemí (probíhá široce pojatá a časově podle harmonogramu naplňovaná etapa stavebních úprav), je počítáno s restrukturalizací tříd

i rodinných skupin a budováním zázemí jak pro výukovou, tak i zájmově orientovanou přímou práci s dětmi. Vybavenost materiálem pro přímé zaměstnání dětí je na dobré úrovni. Dosavadní prostorová stísněnost však zakládá hodnocení nižšího stupně.

Systém výchovně vzdělávací činnosti zařízení je koncipován promyšleně, jednoznačně ve vztahu k základním aspektům bezprostřední převýchovné práce. Zásady dané vnitřním řádem jsou srozumitelné, dětmi akceptovatelné. Je využíváno i některých méně tradičních forem, daří se budovat samosprávné zázemí, je dbáno na dodržování základních práv dítěte, řízené aktivity (včetně částečně i evaluačních) vychází ze znalosti (a potřeby poznání) skutečného stavu. Výrazně je podporován a iniciován kontakt dítěte s osobami odpovědnými za výchovu, široce je založen podíl zařízení na událostech v obci (včetně přímé pomoci).

Požadavky osnov vzdělávacích programů speciální základní školy i zvláštní školy jsou plněny – dílčí nedostatky pramení z dosavadních nedořešených prostorových či pozemkových možností. Rozvrhové náležitosti i zpracovaný systém služeb vychovatelů jsou na potřebné úrovni.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Složení týmu	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu:	PaedDr. Zdeněk Slomek
Člen týmu:	PaedDr. Pavel Bártík
Členka týmu:	PhDr. Miloslava Paclíková

V Českých Budějovicích dne 5. listopadu 2003.

Datum a podpis ředitele zařízení stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 21. listopadu 2003.

Razítko

Ředitel nebo jiná osoba oprávněná jednat za zařízení:

Titul, jméno a příjmení	Podpis
PhDr. Josef Kamenský

Dle § 19 odst. 7 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, může ředitel zařízení podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení na adresu pracoviště vedoucího inspekčního týmu, tj. 370 21 České Budějovice, Dukelská 23. Připomínky k obsahu inspekční zprávy se stávají její součástí.

Hodnotící stupnice:

Stupeň
Vynikající
Velmi dobrý
Dobrý
Vyhovující
Nevyhovující

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Zřizovatel: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, skupina reg. školství, p. nám. Mullner, Karmelitská 7, 118 12 Praha 1	2003-12-01	11909/2003
Česká školní inspekce, Liberecký inspektorát, Masarykova 801/28, 46001 Liberec	2003-12-01	11910/2003

Připomínky ředitele školského zařízení

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		Připomínky nebyly podány.